

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 388/2019-49

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. mája 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho, zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Petra Molnára (sudca spravodajca) o sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] zastúpeného advokátom Mgr. Miroslavom Tokarčíkom, Dolné Bašty 245/2, Trnava, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 131/2017 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 131/2017 porušené boli.

2. Okresnému súdu Galanta prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 131/2017 konať bez zbytočných prietáhov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 500 € (slovom päťsto eur), ktoré je mu Okresný súd Galanta povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky ukladá zaplatiť trovy právneho zastúpenia [REDAKOVANÉ] v sume 375,24 € (slovom tristosedemdesiatpäť eur a dvadsaťštyri centov) na účet ustanoveného právneho zástupcu Mgr. Miroslava Tokarčíka, Dolné Bašty 245/2, Trnava, vedený [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Okresný súd Galanta je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia v sume 375,24 € (slovom tristosedemdesiatpäť eur a dvadsaťštyri centov) na účet Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky v [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého konania a s'ťažostná argumentácia s'ťažovateľa

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. októbra 2019 doručená ústavná s'ťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „s'ťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu

Galanta (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 131/2017 (ďalej len „namietané konanie“). Ústavná sťažnosť bola následne 5. februára 2020 doplnená podaním spísaným právnym zástupcom sťažovateľa, ktorý mu bol zo strany ústavného súdu ustanovený.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že proti sťažovateľovi je pred okresným súdom vedené trestné stíhanie pre zločin krádeže podľa ustanovení § 212 ods. 1 a 4 písm. b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“), prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa ustanovení § 171 ods. 2 Trestného zákona, prečin krádeže podľa ustanovení § 212 ods. 1 a 3 písm. a) Trestného zákona a ďalšie trestné činy.

3. Sťažovateľ, poukazujúc na chronologický priebeh namietaného konania okresného súdu, v ústavnej sťažnosti argumentuje, že je toto konanie poznačené zbytočnými priet'ahmi. Podľa jeho vyjadrenia okresný súd pri prejednávaní jeho trestnej veci nepostupuje účelne a efektívne, čomu nasvedčuje niekoľkonásobné odročenie určených termínov hlavného pojednávania z dôvodu neprítomnosti spoluobžalovaného, ktorý navyše súhlasil s konaním hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti. Sťažovateľ poukazuje v ústavnej sťažnosti na relevantnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), podľa ktorej sa primeraná lehota na konanie v trestných veciach v dôsledku mimoriadne citel'ného zásahu do sféry osobných práv a slobôd, ktorý je s priebehom trestného procesu spojený, musí posudzovať prísnejšie.

4. Sťažovateľ dôvodí, že sa jeho trestná vec, prejednávaná pred okresným súdom v súdnom konaní po dobu už viac ako štyroch rokov, nevyznačuje ani skutkovou a ani právnou zložit'ou predmetu konania, keďže v jeho prípade ide o trestnoprávnu zodpovednosť za majetkovú trestnú činnosť, a preto neefektívny postup okresného súdu vníma ako zbytočné priet'ahy majúce za následok porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

5. Na základe skutočností uvedených v ústavnej sťažnosti s odvolaním sa na ustálenú judikatúru ústavného súdu a EŠLP sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol o jeho ústavnej sťažnosti nálezom, ktorým by vyslovil porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru namietaným postupom okresného súdu, prikázal okresnému súdu konať vo veci sťažovateľa bez zbytočných prietáhov a priznal mu tiež finančné zadosťučinenie v sume 10 000 €, ako aj náhradu trov konania.

6. Ústavná sťažnosť sťažovateľa bola prijatá na ďalšie konanie uznesením ústavného súdu č. k. II. ÚS 388/2019-20 z 5. decembra 2019.

II.

Vyjadrenie okresného súdu a ďalšie podania sťažovateľa

7. Na základe výzvy ústavného súdu sa k ústavnej sťažnosti sťažovateľa podaním doručeným ústavnému súdu 10. marca 2020 vyjadril predseda okresného súdu, ktorý okrem podrobného prehľadu procesných úkonov namietaného konania predstrel vo svojom vyjadrení stanovisko k otázke plynulosti konania. V zmysle uvedeného vyjadrenia okresný súd poukázal na skutočnosť, ktorá mala podľa neho ovplyvniť časový rámec potrebný na prejednanie dotknutej trestnej veci sťažovateľa, a síce na to, že je pred okresným súdom prejednávaných viacero trestných vecí sťažovateľa, za ktoré by mu mal byť uložený súhrnný trest. Ako druhý faktor, ktorý mal podľa mienky okresného súdu negatívne ovplyvniť plynulosť postupu konania, prezentoval predseda okresného súdu správanie spoluobžalovaného sťažovateľa, ktorý svojou neúčastou na termínoch hlavného pojednávania značne sťažoval postup konania. Predseda okresného súdu v závere svojho vyjadrenia, odvolávajúc sa na obsah súvisiaceho spisového materiálu a vyjadrenia zákonného sudcu, konštatoval, že prietahy v konaní zapríčinené zo strany okresného súdu nezistil. Jeden prípad odročenia pojednávania z dôvodu práceneschopnosti zákonného sudcu hodnotil predseda okresného súdu ako objektívnu okolnosť, ktorú nepovažoval za zbytočný

priet'ah v konaní. V závere svojho vyjadrenia tiež prezentoval súhlas s upustením od ústneho pojednávania vo veci samej.

8. Právny zástupca s'ťažovateľa možnosť zaujať stanovisko k vyjadreniu okresného súdu nevyužil, pričom v doplnení ústavnej s'ťažnosti, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 5. februára 2020, oznámil, že s'ťažovateľ súhlasí s prejednaním jeho ústavnej s'ťažnosti v konaní pred ústavným súdom bez nariadenia ústneho pojednávania.

III.

Relevantná právna úprava a judikatúrne východiská ústavného súdu

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o s'ťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

11. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami, ako aj s obsahom súvisiaceho spisu dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

12. Podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má

právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

13. Otázku existencie zbytočných priesťahov v konaní a porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) ústavný súd skúma vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu, a preto aj v prípade sťažovateľa preskúmal z hľadiska charakteru prejednávanej veci jej skutkovú a právnu zložitosť (1), ďalej správanie sťažovateľa v priebehu konania (2) a napokon aj postup konajúceho súdu (3).

IV.

Posúdenie veci ústavným súdom

IV.1 K obsahu súdneho spisu okresného súdu v napadnutom konaní

14. Ústavný súd preskúmal obsah na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu okresného súdu, ako aj skutočnosti uvedené v ústavnej sťažnosti sťažovateľa a vo vyjadrení odporcu a dospel k týmto pre posúdenie sťažnosti relevantným zisteniam o priebehu namietaného konania:

Okresnému súdu bola podaná na sťažovateľa 20. novembra 2015 obžaloba pre prečin krádeže podľa ustanovení § 212 ods. 1 a 3 písm. b) Trestného zákona a ďalšie trestné činy (ďalej aj „prvá obžaloba“), kde predmetná trestná vec sťažovateľa bola pred okresným súdom vedená pod sp. zn. 2 T 197/2015. V rámci uvedeného trestného konania bol sťažovateľ za skutok uvedený pod bodom štyri obžaloby stíhaný spoločne s ďalším spoluobžalovaným.

Okresnému súdu bola 21. septembra 2017 podaná na sťažovateľa obžaloba pre zločin krádeže podľa ustanovení § 212 ods. 1 a 4 písm. b) Trestného zákona, prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa ustanovenia § 171 ods. 2 Trestného zákona a prečin krádeže podľa ustanovení § 212 ods. 1 a 3 písm. a) Trestného zákona a ďalšie trestné činy. Predmetná trestná vec sťažovateľa bola pred okresným súdom vedená pod sp. zn. 2 T 131/2017.

Okresný súd uznesením z 25. apríla 2018 spojil na spoločné konanie trestnú vec sťažovateľa vedenú pred okresným súdom pod sp. zn. 2 T 197/2015 a jeho trestnú vec vedenú pod sp. zn. 2 T 131/2017 (konanie bolo ďalej vedené pod sp. zn. 2 T 131/2017).

Okresný súd uznesením z 10. júla 2018 rozhodol o vylúčení zo spoločného konania na samostatné konanie veci vedenej pôvodne na začiatku pod sp. zn. 0 T 114/2017 (neskôr pripojená na spoločné konanie k veci sp. zn. 2 T 197/2015).

Okresný súd vykonal 5. septembra 2018 hlavné pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito (na účel vyčkania na právoplatnosť trestného konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 9 T 19/2018 a tiež na účel vypátrania pobytu spoluobžalovaného, prípadne vydania príkazu na jeho zatknutie). Okresný súd v uvedený deň vypracoval aj žiadosť o vypátranie pobytu spoluobžalovaného. Kompetentný orgán reagoval na predmetnú žiadosť 1. októbra 2018, keď okresnému súdu oznámil aktuálnu adresu pobytu spoluobžalovaného.

Sťažovateľ adresoval 9. apríla 2019 okresnému súdu žiadosť o vylúčenie jeho veci na samostatné konanie z dôvodu nemožnosti zabezpečiť prítomnosť spoluobžalovaného na hlavnom pojednávaní.

Okresnému súdu sa nepodarilo doručiť spoluobžalovanému sťažovateľa predvolanie na hlavné pojednávanie určené k termínu 5. jún 2019, pričom sa mu podarilo 20. mája 2019 zistiť, že sa spoluobžalovaný zdržiava v zahraničí.

Okresný súd vykonal 5. júna 2019 hlavné pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito na účel vydania príkazu na zatknutie spoluobžalovaného sťažovateľa. V uvedený deň okresný súd vydal na spoluobžalovaného sťažovateľa príkaz na zatknutie. Následne 24. júna 2019 okresný súd vydanie tohto príkazu odvolal, pretože spoluobžalovaný oznámil adresu, na ktorej bude preberať zásielky konajúceho súdu.

Okresný súd vykonal 30. októbra 2019 hlavné pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito na účel vydania príkazu na zatknutie spoluobžalovaného sťažovateľa, ktorý sa na určený termín hlavného pojednávania nedostavil napriek tomu, že mu bolo predvolanie riadne doručené. V uvedený deň vydal okresný súd predmetný príkaz na zatknutie.

Dňa 20. februára 2020 vykonal okresný súd výsluch zatknutého spoluobžalovaného a rozhodol o jeho vzatí do väzby.

Termín hlavného pojednávania vo veci sťažovateľa je určený k dátumu 8. júl 2020, teda v čase rozhodovania ústavného súdu nebola vec sťažovateľa meritórne ukončená.

IV.2 Vyhodnotenie postupu okresného súdu

15. Predmetom súdneho konania v posudzovanej veci je trestné stíhanie vedené pre trestné činy krádeže podľa ustanovení § 212 ods. 1 a 4 písm. b) Trestného zákona, nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa ustanovení § 171 ods. 2 Trestného zákona, krádeže podľa ustanovení § 212 ods. 1 a 3 písm. a) Trestného zákona a ďalšie trestné činy. Ústavný súd v posudzovanom prípade konštatuje, že konanie vykazuje istý stupeň skutkovej zložitosti veci daný skutočnosťou spoločného konania vedeného pre viaceré trestné činy sťažovateľa. Treba však zároveň povedať, že okolnosť skutkovej zložitosti veci doterajšiu neprimeranú dobu konania neovplyvnila zásadnejším spôsobom, keďže rozhodujúcim faktorom, ktorý mal negatívny vplyv na plynulosť postupu konania v trestnej veci sťažovateľa, bol zistený neefektívny postup okresného súdu popísaný v ďalších bodoch odôvodnenia tohto rozhodnutia.

16. V rámci posúdenia druhého kritéria používaného pre hodnotenie prípadných zbytočných prietahov v súdnom konaní ústavný súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by signalizovali nedostatočnú súčinnosť zo strany sťažovateľa ako účastníka konania.

17. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup okresného súdu.

18. Ústavný súd pripomína svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej nielen nečinnosť, ale aj nesústredená a neefektívna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej

neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (napr. I. ÚS 376/06, III. ÚS 90/07).

19. V tejto súvislosti poukazuje ústavný súd na zásadný moment namietaného konania signalizujúci neefektívnosť postupu okresného súdu, na ktorý upozorňuje v ústavnej sťažnosti aj samotný sťažovateľ. Spôsob, akým sa okresný súd vysporiadal so sťažovaním postupu konania zo strany spoluobžalovaného sťažovateľa, kvalifikuje ústavný súd ako značne neefektívny. Okresný súd, ktorý napriek súhlasu spoluobžalovaného s vykonaním hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti vyhodnotil situáciu tak, že trestnú vec sťažovateľa bude možné spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť len za priamej účasti spoluobžalovaného, vykonal niekoľko opatrení na zabezpečenie jeho prítomnosti. Inicioval vypátranie jeho pobytu, vydal a následne zrušil príkaz na jeho zatknutie v domnienke, že spoluobžalovaný bude spolupracovať a jeho účasť bude možné zabezpečiť aj bez prísnejších zaisťovacích inštitútov, čo sa však nestalo, a okresný súd bol napokon nútený zabrániť mareniu vykonávaného trestného konania vydaním ďalšieho príkazu na zatknutie a následnou väzbou. Uvedené okolnosti vypovedajú o tom, že postup a prijaté opatrenia okresného súdu, ktoré mali zabrániť sťažovaniu postupu konania zo strany stíhaného spoluobžalovaného, neboli dostatočne dôrazné, resp. boli uplatňované nesústreďene, a teda v konečnom dôsledku neefektívne.

20. Na základe uvedených skutočností ústavný súd konštatuje, že neefektívnym postupom okresného súdu došlo k zbytočnému predĺženiu súdneho konania.

21. Dĺžka trestného súdneho konania pred okresným súdom od podania prvej obžaloby až do času rozhodovania ústavného súdu tak predstavuje dobu vyše štyroch rokov, čo je s prihliadnutím na privilegovaný charakter konania v trestných veciach, vyžadujúci si z hľadiska požiadavky plynulosti konania osobitnú starostlivosť, doba ústavnoprávne neakceptovateľná.

22. Ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v namietanom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

23. Z petitu podanej ústavnej s'ťažnosti vyplýva, že s'ťažovateľ žiadal ústavný súd aj o vyslovenie porušenia práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru v predmetnom konaní pred okresným súdom. Ústavný súd si už pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru ESĽP k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, z tohto dôvodu v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, III. ÚS 109/07).

24. Ústavný súd tak uzatvára, že základné právo s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní porušené boli (bod 1 výroku nálezu).

V.

Prikázanie vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

25. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Vychádzajúc z toho, že ústavný súd konštatoval porušenie základného práva s'ťažovateľa zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jeho práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj zo skutočnosti, že posudzované konanie nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu ukončené, bolo potrebné prikázať okresnému súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 131/2017 konať bez zbytočných priet'ahov (bod 2 výroku nálezu).

26. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 citovaného článku ústavy boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Žiadosť o priznanie primeraného finančného

zadosťučinenia odôvodnil sťažovateľ neprimeranou dĺžkou posudzovaného konania a s tým spojeným pocitom právnej neistoty. Sťažovateľ vyzdvihol aj špecifický charakter trestného konania a jeho negatívny vplyv na občiansky život. Vychádzajúc z týchto skutočností, sťažovateľ považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 10 000 €. Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu a chápe ho ako kompenzačný prostriedok nemajetkovej ujmy. Vzhľadom na doterajšiu neprimeranú dĺžku posudzovaného konania považoval ústavný súd za primerané priznať sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume 500 €, tak ako to je uvedené v bode 3 výroku nálezu.

VI.

Trovy konania

27. Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal priznať aj náhradu trov konania pred ústavným súdom. Ústavný súd v zmysle § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde rozhodol o náhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním v konaní pred ústavným súdom, a priznal mu náhradu v sume 375,24 € (bod 4 výroku tohto nálezu). Ústavným súdom priznaná suma náhrady trov konania pozostáva z odmeny za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti) podľa § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) pri tarifnej odmene za jeden úkon právnej služby v roku 2020 v sume 177 € (§ 11 ods. 3 vyhlášky) a režijnom paušále ku každému z nich po 10,62 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky).

28. Keďže ústavný súd po splnení podmienok sťažovateľovi právneho zástupcu ustanovil, uložil povinnosť zaplatiť právnemu zástupcovi trovy právneho zastúpenia Kancelárii ústavného súdu. Zároveň uložil okresnému súdu povinnosť uhradiť tieto trovy štátu na účet ústavného súdu (bod 4 a 5 výroku nálezu).

29. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. mája 2020

Luboš Szigeti
predseda senátu